

dette Erhverv jo har virket i meget høj Grad uheldigt. Skal det alt for store Forbrug paa dette Omraade skæres ned, maa vi for vort Vedkommende absolut foretrække, at det bliver den udenlandske Del af Forbruget, der skæres bort først. De hidtil givne Love paa dette Omraade har, som Indførselsstatistikken viser, virket modsat.

Jeg vender mig dernæst til Lovforslaget om Afgift paa Gummi og tager sammen dermed de foreslaaede Toldforhøjelser paa Benzin. Beskatning af Automobiles kan have to Hovedformaal. For det første et Vederlag for Sliddet paa Vejene og dernæst en Begrænsning af Tallet paa Automobiles. Til Opnaaelse af det første Formaal er en Afgift paa Benzin og Gummi rationel, og vi har Gang paa Gang krævet, at man skulde gaa denne Vej, men er stadig af Regeringen mødt med den Paastand, at dette lod sig ikke gøre. Nu kan det altsaa lade sig gøre. Skulde man gaa til en saadan Afgift som Erstatning for Sliddet paa Vejene, burde man som Grundlag have en saa vidt mulig nøjagtig Beregning af, hvad Motordrift betyder i Retning af øgede Udgifter til Vedligeholdelse og Forbedring af Vejene, og der fremhæver man fra Industriens Side et Moment, idet man siger, at de Godsfragter, man i Øjeblikket har paa Statsbanerne, er for høje, og at man ved denne Fragtpolitik har drevet en Del af Industrien over til at benytte Motorkøretøjer, og dette maa man naturligvis regne de paagældende Industrier til gode.

Det andet Formaal, at begrænse Antallet af Automobiles, er det valutamæssigt interessante. Det kan naas paa flere Maader: enten ved en Anskaffelsesafgift, hvortil den for kort Tid siden foreslaaede Omsætningsafgift i Virkeligheden blev forandret. En saadan Afgift burde, i hvert Fald saa længe dansk Automobilindustri er saa ung og svag som den er, tages ved Toldgrænsen. Det er billigere og simplere og giver færre Muligheder for Omgaaelse, og det er til Gavn for Erhvervslivet her i Landet. Man kan ogsaa naa det ved en aarlig Afgift, som vi jo allerede har, og endelig kan man naturligvis lægge saa høje Afgifter paa Benzin og Gummi, at det bliver meget dyrt at køre i Automobil. Det er jo saa lykkeligt, at vi ikke har Benzin her i Landet. Derved er Regeringen blevet fri for den pinefulde Overvejelse, om man nu skulde tage Afgiften paa Benzin som Toldafgift eller som indenlandsk Afgift. Her har man uden at komme i Kollision med Principperne kunnet tage den som Toldafgift. Gummi-

ringe laver man derimod her i Landet, og det vil baade for den eneste Fabrik, der endnu er i Gang her i Landet, og for Muligheden af at faa den for kort Tid siden standse den anden Fabrik atter sat i Gang være af allerstørste Betydning, at man, hvis man vil have en saadan Afgift, tager en væsentlig Del af den der, hvor den saa let kan tages, ved Toldgrænsen.

Man skulde vente, at Betragtninger som disse, jeg har gjort gældende her med Hensyn til dansk Chokoladeindustri og dansk Automobilgummiindustri, maatte finde naturlige Talsmænd blandt Arbejdernes Repræsentanter her paa Ting, men det synes jo, som om Frihandelens gyldne Princip er værdifuldere for de paagældende Repræsentanter end at opnaa noget for de paagældende Arbejdere ved de nævnte Industrier. Med Hensyn til hele dette Spørgsmaal skal jeg sige, at vi er meget villige til at medvirke til en Revision af Automobilafgifterne, ogsaa med det Formaal at ramme Luksuskørselen føleligt, men vi kan ikke gaa med til uden videre at sætte det nu foreslaaede Spir paa de allerede eksisterende Automobilafgifters meget høje Bygning.

Den foreslaaede Told paa afskaarne Blomster og tidlige Kartofler og alt, hvad dermed staar i Klasse, har vi allerede tidligere krævet. Den Gang mødte vi nærmest Afvisning af den høje Regering. Det glæder os, at man nu har faaet Øje paa, at der her er en stor Indførsel, som kunde undværes, og det glæder os ogsaa, at man har overvundet sine Betænkeligheder med Hensyn til den Mulighed for noget saa frygteligt som Beskyttelse, der ligger i dette lille Lovforslag. Jeg erkender for mit Vedkommende ærligt, at for mig er der ikke noget frygtindgydende i den Tanke, at der var nogle Gartnere, der maaske kunde tjene nogle Penge ved at dyrke disse Blomster, Tomater, og hvad der ellers her er Tale om.

Hvad angaar Lovforslaget om fremmedes Handelsberettigelse, er jo Kravet om en højere Afgift af og et bedre Tilsyn med disse Handelsrejsende og med deres Erlæggelse af Afgiften rejst fra vor Side, og vi kan tiltræde Lovforslagets Principper, idet vi naturligvis maa forbeholde os en Forhandling om Sætserne og ogsaa om det allerede af det ærede Medlem Hr. Stauning berørte Spørgsmaal: om det er rigtigt at forhøje Sætserne for de danske Repræsentanter for udenlandske Huse. Valutamæssig betyder dette Forslag neppe meget, men det er jo en venlig Imødekommen af et naturligt Beskyttelseskrav